

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Taletiden er her sat til 10 minutter for ordførerne, og jeg giver ordet til fru Tina Nedergaard.

Forhandling

Tina Nedergaard (V):

Vi har i dag taget hul på Folketingets drøftelse af kommunalreformens effekt på uddannelsesområdet. Vi har drøftet en række af de ændringer, som reformen medfører, og skal nu drøfte regeringens forslag til ændringer i forhold til specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.

Kommunalreformen lægger op til, at borgerne skal have én indgang til den offentlige sektor, nemlig kommunen. På den ene side er kommunen den nærmeste forvaltningsmyndighed, og på den anden side vil de nye, større og stærkere kommuner kunne varetage flere opgaver, end de gør i dag.

Forslaget, som vi nu skal behandle, er et yderligere bidrag til kommunernes styrkede position og dermed den forenkling, som borgerne vil opleve, når de har brug for offentlig service.

Kommunerne har i dag ansvaret for folkeskolen. Vi har fra Folketingets side haft tillid til, at kommunerne har kunnet løfte denne opgave, og derfor er det naturligt i forlængelse heraf at tage skridtet fuldt ud og også overlade kommunerne ansvaret for børn og voksne med særlige behov, herunder behov for specialundervisning.

Forslaget lægger op til, at kommunalbestyrelserne overtager amtsrådenes hidtidige ansvar for folkeskolens vidtgående specialundervisning. Dermed samles drifts-, myndigheds- og finansieringsansvaret som udgangspunkt i kommunerne. Det forekommer hensigtsmæssigt, at

forældre, hvis børn har brug for en ekstraordinær indsats, alene behøver at være i kontakt med én myndighed, nemlig kommunen.

Samtidig betyder forslaget, at kommunerne kan koordinere den almene undervisning med specialundervisningstilbuddene, hvilket kan medvirke til øget rummelighed i folkeskolen samt sikre, at det enkelte barn eller den enkelte voksne får en bedre sammenhæng i sin hverdag og i videst muligt omfang kan indgå på lige fod med andre.

Undtagelsen herfra bliver ifølge forslaget de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, herunder kommunikationscentre for personer med tale-, høre- eller synsvanskeligheder. Dermed tages der i forslaget højde for, at der på visse områder er behov for at fastholde en regional forankring af tilbud rettet mod eksempelvis mindre grupper af personer eller grupper af personer med særlige behov.

I forlængelse heraf etableres en ny videns- og specialrådgivningsorganisation, VISO, som skal bistå kommuner, regioner m.v. med faglig bistand og rådgivning.

Samtidig lægger forslaget op til, at tilbuddet til ordblinde voksne, som i dag udbydes af amterne, flyttes til lov om forberedende voksenundervisning, FVU. Det forekommer hensigtsmæssigt, da FVU netop giver mulighed for undervisning tilrettelagt efter den enkeltes behov samt den enkeltes hverdag, f.eks. i form af undervisning henlagt til den pågældendes arbejdsplads.

Det bliver fremover VUC, som står for tilrettelæggelsen og visitationen hertil. Dette er også formålstjenligt, da VUC'erne også har en lang række andre tilbud, som kan være relevante for den enkelte. Dermed opnås bedre synergi og gennemsigtighed for brugerne.

Siden drøftelserne om kommunalreformen startede og man begyndte at kunne ane konturen af det ny danmarkskort og opgavefordelingen mellem forvaltningsniveauerne, har der været udtrykt bekymring for, om kommunerne på betryggende vis kunne løfte opgaven i forhold til børn og voksne med særlige behov.

Som følge af denne bekymring har ministeren i sit lovforslag fastholdt en række institutioner og faglige områder på regionalt plan.

I Venstre finder vi derfor, at lovforslaget som helhed meget fint balancerer mellem hensynet til, at der i videst muligt omfang skal være én indgang til den offentlige sektor, og at kommunerne skal være nøglen til offentlig service på